

CLAIMS RESOLUTION TRIBUNAL

בית הדין לבוררות בנושא החשבונות הרדומים בשוויץ – CRT

להתייחסות בלבד - הנוסח האנגלי הינו הקובע

בעניין ההתדיינות המשפטית לגבי נכסי קורבנות השואה
תיק מס' CV96-4849

דחיית מענק מאושרת

לתובעת (שם חסוי 1)
אשר גם מייצגת את (שם חסוי 2), (שם חסוי 3), ו- (שם חסוי 4)

ולתובעים (שם חסוי 5), (שם חסוי 6) ו- (שם חסוי 7)

וליורשי התובעת (שם חסוי 8)¹

בעניין חשבוניותיהם של H. Zeisler, H. Nathan and B. Wassermann

מס' תביעה: 754414/AV; 725705/AV; 719594/AV; 300629/AV; 214157/AV^{4,3,2}

דחיית מענק מאושרת זו מתבססת על תביעותיהם של (שם חסוי), מבית (שם חסוי), (להלן "התובעת (שם חסוי 1)"), של (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 7)"), של (שם חסוי), מבית (שם חסוי), (להלן "התובעת (שם חסוי 8)"), ושל (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 6)"), לחשבונות על שם Herman (Hermann) Zeisler, ועל תביעתו של (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 5)"), (להלן ביחד "התובעים") לחשבון על שם Rahel Zeisler⁵. דחיית מענק זו

¹ לפי אחותה, (שם חסוי) (להלן "התובעת (שם חסוי 1)"), (שם חסוי) (להלן "התובעת (שם חסוי 8)"), נפטרה ב- 15 בפברואר 1999.
² התובעת (שם חסוי 1) הגישה טופס תביעה נוסף לחשבונה של Rahel Zeisler, תביעה מס' 300650. בהחלטה נפרדת ה- CRT העניק את החשבון הזה לתובעת (שם חסוי 1). ראה: *In re Accounts of Rahel Zeisler*, אשר אושר על ידי בית המשפט בארה"ב ב- 20 במאי 2004.
³ (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 6)"), ו- (שם חסוי) (להלן "התובע (שם חסוי 7)"), לא הגישו טופסי תביעה ל- CRT. אולם, ב- 1999 כל אחד מהם הגיש שאלון ראשוני, מס' HEB-0227-056 ו- HEB-0372-059, בהתאם, לבית המשפט בארה"ב. אף על פי שהשאלון הראשוני אינו טופס תביעה, בית המשפט, בצו מן ה- 30 ביולי 2001, הורה שהשאלונים שניתן לטפל בהם כטופסי תביעה יטופלו כתביעות שהוגשו במועד (ראה: *Order Concerning Use of Initial Questionnaire Responses as Claim Forms in the Claims Resolution Process for Deposited Assets (July 30, 2001)*). השאלונים הראשונים הועברו ל- CRT ונרשמו תחת מס' תביעה 719594 ו- 725705, בהתאם.

⁴ התובעת (שם חסוי 8) לא הגישה טופס תביעה ל- CRT. אולם, ב- 1998 היא הגישה טופס תביעה של ATAG Ernst & Young, מס' C-654-211-80-TLV-W-80, לבית הדין לבוררות לענייני חשבונות רדומים בשוויץ ("CRT I"), אשר בין 1997 ובין 2001 יישב תביעות בנוגע למספר חשבונות בנק רדומים בשוויץ. בית המשפט, בצו מן ה- 30 בדצמבר 2004, הורה שניתן לטפל בתביעות שהוגשו ל- CRT I, לוועדה העצמאית של אישי ציבור (*Independent Committee of Eminent Persons*, להלן "ICEP") או ל- ATAG Ernst & Young, אבל שלא טופלו על ידם, כתביעות שהוגשו במועד בפני ה- CRT, כפי שהוגדר בסדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו, (להלן "סדרי הדין") (ראה: *Order Concerning Use of ICEP Claims as Claim Forms in the Claims Resolution Process for Deposited Assets (30 December 2004)*). טופס התביעה של ATAG Ernst & Young שהוגש של ידי התובעת (שם חסוי 8) הועבר ל- CRT ונרשם תחת מס' תביעה 754414.

⁵ כפי שצוין מעלה, בהחלטה מן ה- 20 במאי 2004, בית המשפט בארה"ב אישר מענק לתובעת (שם חסוי 1) בנוגע לחשבון על שם Rahel Zeisler (ראה: *In re Accounts of Rahel Zeisler*).

היא בעניין חשבון שלא פורסם על שם H. Zeisler (להלן "בעל החשבון Zeisler") בסניף בזל של בנק [שם הבנק חסוי] (להלן "הבנק").
כל דחיית מענק מתפרסמת. במידה שהתובע דרש חיסיון לגבי תביעתו, כמו במקרה דנן, שם התובע, שמות קרובי משפחתו, להוציא את שם בעל החשבון, ושמו של הבנק נשמרים חסויים.

מידע שהוגש על ידי התובעים

התובעת (שם חסוי 1)

התובעת (שם חסוי 1) הגישה טופס תביעה בו זיהתה את בעל החשבון Zeisler כאביה, Hermann Zeisler, אשר נולד ב- 31 בדצמבר 1893, ואשר נשא ל- (שם חסוי), מבית (שם חסוי), ב- 1920 בפרנקפורט, גרמניה. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שאביה, שהיה יהודי, התגורר ב- Gailingen, גרמניה, בין 1930 ו- 1939. התובעת (שם חסוי 1) הסבירה שאביה עבד בשווייץ כסוכן מכירות עבור חברה צ'כוסלובקית בשם *Texwa A.G.*, ושהיתה לו כתובת בבזן, שווייץ. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שלאביה היו חשבונות בבנק ושאר החברות של המשפחה באנגליה סיפרו לה שאביה גם הפקיד כספים ודברי ערך בשווייץ עבור משפחתו וחברים מגרמניה, צ'כוסלובקיה והונגריה. התובעת (שם חסוי 1) הוסיפה שב- 1940 הורו להוריה להתרחק מהגבול השווייצרי, ולכן עברו להתגורר בפרנקפורט. כמו כן, התובעת (שם חסוי 1) ציינה שאמה ושלושה מן האחים והאחיות שלה נכנסו לשווייץ עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, אבל לאביה לא נתנו להיכנס, לכן כולם חזרו לגרמניה. התובעת (שם חסוי 1) הוסיפה שאביה נעצר ב- 1942, נשלח למחנה ריכוז ונספה באושוויץ ב- 1943. התובעת (שם חסוי 1) ציינה שאמה גם נספתה בערך ב- 1943 ושלושה מששת האחים והאחיות שלה נרצחו במחנות ריכוז.

התובעת (שם חסוי 1) ציינה שב- 1947 היא ביקרה בבנק על מנת לקבל מידע בנוגע לחשבונות שבבעלות אביה. לפי התובעת (שם חסוי 1), היא קיבלה 3,000.00 פרנקים שווייצרים ממנהל הבנק בביקור הזה כאות לרצון טוב, אבל המנהל הסביר לה שאין ביכולתו למסור לה את כל הנכסים שבחשבונות אביה בבנק מפני שהיא לו זיהתה את מספרי החשבונות. בנוסף, התובעת (שם חסוי 1) ציינה שאחותה, (התובעת (שם חסוי 8)), גם קיבלה 3,000.00 פרנקים שווייצרים מהבנק ב- 1950, ושאחיה המנוח קיבל 6,000.00 פרנקים שווייצרים מהבנק ב- 1951.

התובעת (שם חסוי 1) הגישה דף עד שהיא מסרה ב- 1974 ליד ושם בישראל, בו זיהתה את אביה כ- (שם חסוי), ואת תעודת הנישואין שלה, בה אביה זוהה כ- (שם חסוי). כמו כן, התובעת (שם חסוי 1) הגישה מספר מסמכים הקשורים לחשבונות בבנק. מסמכים אלה כוללים דף חשבון מהבנק עבור חשבון פיקדון לפי דרישה בבעלות H. Zeisler; שני תדפיסי סיכום חשבון בנוגע לחשבונות פיקדון לפי דרישה בבעלות (שם חסוי) (להלן "בעל החשבון (שם חסוי 1)"); ו- (שם חסוי) (להלן "בעל החשבון (שם חסוי 2)"); ושני מכתבים מהבנק, מתאריך ה- 13 בינואר 2000 וה- 29 בפברואר 2000, בהם מדובר על חשבונות בבנק שהיו בבעלות אביה של התובעת (שם חסוי 1). המסמכים האלה מתוארים למטה בצורה יותר מדויקת.

התובעת (שם חסוי 1) ציינה כי נולדה ב- 4 ביולי 1922 בפרנקפורט. התובעת (שם חסוי 1) מייצגת את אחותה, (שם חסוי 4), מבית (שם חסוי), אשר נולדה ב- 12 בפברואר 1921 בפרנקפורט; את אחיה, (שם חסוי 2), אשר נולד ב- 25 בנובמבר 1925 בפרנקפורט; ואת גיסה, (שם חסוי 3), אשר נשא ל- (שם חסוי 8), מבית (שם חסוי), ואשר נולד ב- 5 באפריל 1924.

התובעת (שם חסוי 1) הגישה לבית המשפט שני שאלונים ראשונים ב- 1999 בהם תבעה את זכותה לחשבון בנק שווייצרי על שם (שם חסוי).

התובעת (שם חסוי 8)

התובעת (שם חסוי 8) הגישה טופס תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב- 1998, בו זיהתה את בעל החשבון Zeisler כאביה, Hermann Zeisler, אשר נולד ב- 31 בדצמבר 1893, אשר היה אזרח צ'כוסלובקיה, ואשר נשא ל- (שם חסוי). התובעת (שם חסוי 8) ציינה שאביה התגורר ב- Gailingen, שהרבה לנסוע בכל שווייץ ושפתח חשבון כספת בבנק שווייצרי. התובעת (שם חסוי 8) הוסיפה שאביה נספה באושוויץ באוגוסט 1942.

התובעת (שם חסוי 8) הגישה העתק של מכתב ששגרירות קנדה שלחה ב- 1977 לדובר הבנקים השווייצרים, על מנת לבקש מידע בנוגע לחשבונות בנק שבבעלות (שם חסוי), ובו צוין ש- Hermann Zeisler נסע בקו גרמניה שווייץ לצורך עסקיו כסוכן מכירות. כמו כן, במכתב צוין ש- (שם חסוי 2) "הצליח לאתר חשבון בנק בבזל, בו היו 3,000.00 פרנקים שווייצרים על שם אביו, ובנוסף, מספר חשבונות נוספים שהוחזקו בשמות שונים, אבל בהם לאביו היה זכות רשות (Verfuegungsrecht)", וש- "למרבה הצער, הבנק לא היה מוכן לתת ל- (שם חסוי 2) מידע נוסף לגבי החשבון שבבעלות אביו או לגבי חשבונות אחרים". התובעת (שם חסוי 8) הגישה את תעודת הלידה שלה, בה צויין שאביה היה Hermann Zeisler, וגם דוגמת חתימתו של Hermann Zeisler. התובעת (שם חסוי 8) ציינה כי נולדה ב- 5 באפריל 1924 בפרנקפורט.

התובע (שם חסוי 7)

התובע (שם חסוי 7), שהינו בנה של התובעת (שם חסוי 8), הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999, בו זיהה את בעל החשבון Zeisler כסבו מצד אמו, Hermann Zeisler, אשר נולד ב- 31 בדצמבר 1893. התובע (שם חסוי 7) ציין שסבו, שהיה יהודי, התגורר ב- Gailingen בין 1930 ו- 1939, כאשר עבד בשווייץ, ארץ בה הפקיד נכסים עבורו ועבור קרובי משפחה. לפי התובע (שם חסוי 7), סבו רצה לברוח מגרמניה לשווייץ, אבל נמנע ממנו כינסה לשווייץ. התובע (שם חסוי 7) ציין שסבו חזר לגרמניה יחד עם משפחתו, ושהתגורר ב- Fichtestrasse 5 בפרנקפורט בין 1939 ו- 1941. התובע (שם חסוי 7) ציין שב- 1941 סבו נכלא בכלא ב- Zweibrucken, גרמניה, ונשלח לאושוויץ ב- 1942, מקום בו נספה. התובע (שם חסוי 7) ציין כי נולד ב- 1 בפברואר 1960.

התובע (שם חסוי 6)

התובע (שם חסוי 6) הגיש לבית המשפט שאלון ראשוני ב- 1999, בו זיהה את בעל החשבון Zeisler כדוד מצד אמה של אשתו, Hermann-Hershel Zeisler, אשר נולד ב- 9 בינואר 1925 בהונגריה. לפי התובע (שם חסוי 6), Hermann Zeisler, שהיה יהודי, היה אחיה של (שם חסוי), שהיתה אמה של אשתו של התובע (שם חסוי 6), (שם חסוי). התובע (שם חסוי 6) ציין ש- Hermann Zeisler נספה באושוויץ ב- 1944 או 1945. התובע (שם חסוי 6) ציין שניתן לקבל מידע נוסף אצל התובעת (שם חסוי 1)⁶. התובע (שם חסוי 6) ציין כי נולד ב- 22 במרץ 1920.

התובע (שם חסוי 5)

התובע (שם חסוי 5) הגיש טופס תביעה בו זיהה את בעל החשבון Zeisler כ- Hermann Zeisler, אשר נולד ב- 1903, ואשר נשא ל- (שם חסוי), ב- 1920 בפרנקפורט. התובע (שם חסוי 5), ציין ש- Hermann Zeisler, שהיה יהודי, התגורר בין 1929 ו- 1939 ברה' Rheinstrasse ב- Gailingen, מקום בו הוא עבד כסוכן מכירות עבור חברה צ'כוסלובקית. לפי התובע (שם חסוי 5), סבו מסר ל- Hermann Zeisler 50,000.00 רייכסמרק כדי להפקידם בשווייץ. התובע (שם חסוי 5), ציין ש- Hermann Zeisler התגורר ב- Fichtestrasse 5 בפרנקפורט בין 1939 ו- 1942, כאשר נשלח למחנה ריכוז ונספה. התובע (שם חסוי 5) ציין כי נולד ב- 19 בינואר 1943 באמסטרדם, הולנד.

---

⁶ ה- CRT מציין שבשיחת טלפון עם ה- CRT ב- 1 במרץ 2005, התובעת (שם חסוי 1) זיהתה את התובע (שם חסוי 6) כחנתה של אחות אביה.

התובע (שם חסוי 5) הגיש טופס תביעה ל- ATAG Ernst & Young ב- 1998 ושאלון ראשוני לבית המשפט ב- 1999, בהם תבע את זכותו לחשבון בנק שוויצרי על שם Hermann Zeisler או (שם חסוי)⁷.

מידע זמין ברשומות הבנק

ה-CRT מציין שהמבקרים שחקרו את הבנק הזה כדי לזהות חשבונות בבעלות קורבנות רדיפות הנאצים, לפי ההוראות שקבלו מהוועדה העצמאית של אישי ציבור (Independent Committee of Eminent Persons, להלן "ICEP"), לא מצאו אף חשבון על שם H. Zeisler כאשר חקרו את הבנק הזה. רשומות הבנק הוגשו ל-CRT על ידי התובעת (שם חסוי 1).

בעל החשבון Zeisler

רשומות הבנק כוללות דף חשבון ומכתבים מהבנק. לפי דף החשבון, בעל החשבון Zeisler היה Herr (אדון) H. Zeisler, אשר השתמש בתיבת דואר בבדן, שוויץ, ככתובת לשליחת דואר. לפי מסמך זה, לבעל החשבון Zeisler היה חשבון פיקדון לפי דרישה, אשר נפתח ב- 24 בפברואר 1939. בנוסף, לפי מסמך זה, החשבון נסגר ב- 30 ביוני 1939 על ידי Frau (גב) (שם חסוי), אשר התגוררה ב- 27 Eichenstrasse בבזל, שוויץ. היתרה בחשבון ביום סגירתו הייתה 2,673.76 פרנקים שוויצרים.

התכתובת מהבנק כוללת שני מכתבים מהבנק לעורך דינה של התובעת (שם חסוי 1) מ- 13 בינואר 2000 וה- 29 בפברואר 2000, בהן ניתנת תשובה לבקשות מידע של התובעת (שם חסוי 1) בנוגע לחשבונות שהיו בבעלות Hermann Zeisler בבנק. במכתב מן ה- 13 בינואר 2000, הבנק הכיר בכך שבבעלות מר H. Zeisler, אשר התגורר בבדן, היה חשבון מסוג בלתי ידוע. לפי מכתב זה, החשבון נפתח ב- 24 בפברואר 1939 ונסגר ב- 15 ביוני 1950. הבנק מציין באופן ספציפי שאין ביכולתו "להסביר איך נסגר החשבון". כמו כן, במכתב צוין שהתובעת (שם חסוי 1) ביקרה בבנק ב- 1947 כדי לבקש מידע בנוגע לחשבון שבבעלות אביה בבנק ושאחרי הביקור "היא השאירה סכום בחשבון".

במכתב מן ה- 29 בפברואר 2000, הבנק מציין שהרשומות שלו כוללות כרטיס הרשמת לקוח, ובו צוין שהחשבון של מר Zeisler, נפתח ב- 24 בפברואר 1939 ונסגר ב- 15 ביוני 1950. כמו כן, במכתב צוין שוב שהתובעת (שם חסוי 1) ביקרה בבנק ב- 1947 כדי לבקש מידע בנוגע לחשבון שבבעלות אביה, וצוין גם ש"לא נרשם אם [התובעת (שם חסוי 1)] הוציאה כסף ביום זה, ואם כן, לא נרשם כמה".

רשומות הבנק לא מראות למי שולמה היתרה או מה היה שוויו של החשבון. אין הוכחות ברשומות הבנק כי בעל החשבון Zeisler או יורשיו סגרו את החשבון וקבלו את היתרה.

בעל החשבון Wassermann ובעל החשבון Nathan

רשומות הבנק כוללות שני תדפיסי סיכום חשבון. לפי רשומות אלה, בעל החשבון Wassermann היה B. Wassermann ובעל החשבון Nathan היה H. Nathan, אשר התגוררו בבדן. רשומות הבנק מראות שבבעלות בעל החשבון Wassermann היה חשבון פיקדון לפי דרישה, מס' 7854, ושבעלות בעל החשבון Nathan היה חשבון פיקדון לפי דרישה, מס' 7858, אשר נפתח לא מאוחר מן ה- 15 במרץ 1939. כמו כן, רשומות הבנק מראות ש-Hermann Zeisler, אשר היה איש עסקים מבדן והיה אדם מוסמך לפעול בשם שני בעלי החשבונות, הפקיד כספים בהחשבונות ב- 1939. רשומות הבנק מראות שחשבון הפיקדון לפי דרישה שבבעלות בעל החשבון Wassermann נסגר ב- 28 באפריל 1939 על ידי David Israel Tischauer, אשר התגורר בלונדון. יתרת החשבון ביום סגירתו הייתה 3,240.47 פרנקים שוויצרים. כמו כן, רשומות הבנק מראות שחשבון הפיקדון לפי דרישה שבבעלות בעל

⁷ ה-CRT יטפל בתביעה לחשבון על שם (שם חסוי) בהחלטה נפרדת.

החשבון Nathan נסגר ב- 20 במאי 1939 גם על ידי David Israel Tischauer מלונדון. יתרת החשבון ביום סגירתו היתה 2,431.61 פרנקים שווייצרים.

בדיקת ה- CRT

אחוד תביעות

בהתאם לסעיף 37(1) של סדרי הדין החלים על הליך יישוב התביעות, כפי שתוקנו (להלן "סדרי הדין"), ניתן לאחד תביעות לגבי אותו חשבון או לגבי חשבונות קשורים בהליך אחד על פי שיקול הדעת של ה-CRT. במקרה הנוכחי, ה-CRT קובע כי יש לאחד את חמשת התביעות של התובעים בהליך אחד.

זיהוי בעלי החשבון

בעל החשבון Zeisler

התובעים זיהו באופן סביר את בעל החשבון Zeisler. שמו של קרוב משפחת התובעת (שם חסוי 1), של קרוב משפחת התובעת (שם חסוי 8), של קרוב משפחת התובע (שם חסוי 7), ושל קרוב משפחת התובע (שם חסוי 6), וכמו כן, שמו של האדם שזוהה על ידי התובע (שם חסוי 5) כמפקיד כספים עבור סבו, מתאים לשם של בעל החשבון Zeisler, כפי שמופיע ברשומות הבנק שנמסרו על ידי התובעת (שם חסוי 1)⁸. כמו כן, התובעת (שם חסוי 1) זיהתה את העיר ואת הארץ ששימשו לאביה ככתובת שליחת דואר, מידע המתאים לעיר ולארץ שקשורים לבעל החשבון Zeisler במסמכי הבנק שנמסרו על ידי התובעת (שם חסוי 1). התובעת (שם חסוי 8), התובע (שם חסוי 7) והתובע (שם חסוי 5) ציינו שבעל החשבון Zeisler עבד בשוויץ, מידע המתאים למידע שמופיע במסמכי הבנק שנמסרו על ידי התובעת (שם חסוי 1).

כביסוס לתביעותיהן, התובעת (שם חסוי 1) הגישה דף עד שהיא מסרה ב- 1974 ליד ושם בישראל, בו זיהתה את אביה כ- Hermann (Zwi) Zeisler, והתובעת (שם חסוי 8) הגישה את תעודת הלידה שלה, בה צויין שאביה היה Hermann Zeisler, מה שמאמת באופן בלתי תלוי שהאדם שנטען שהוא בעל החשבון Zeisler על ידי התובעת (שם חסוי 1) והתובעת (שם חסוי 8) נקרא באותו שם שמופיע ברשומות הבנק כשמו של בעל החשבון Zeisler. ה-CRT מציינ שלא מצא תביעות נוספות לחשבונות אלה.

בעל החשבון Wassermann ובעל החשבון Nathan

ה-CRT מציינ שהתובעים לא זיהו כלל את בעל החשבון Wassermann ואת בעל החשבון Nathan. כמו כן, ה-CRT מציינ שבכל זאת, התובעים זיהו את בעל החשבון Zeisler, כאדם שהיה מוסמך לפעול בשמם בנוגע לשני החשבונות הנדונים.

---

⁸ ה-CRT מציינ שלמרות שחלק מן המידע שהוגש על ידי התובע (שם חסוי 6) לא מתאים למידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי 1), התובעת (שם חסוי 8) ו- התובע (שם חסוי 7), בשיחת טלפון עם ה-CRT ב- 1 במרץ 2005, התובעת (שם חסוי 1) אישרה שהאדם שזוהה על ידי התובע (שם חסוי 6) כבעל החשבון Zeisler הינו אותו אדם שזוהה על ידי התובעת (שם חסוי 1), התובעת (שם חסוי 8) ו- התובע (שם חסוי 7) כבעל החשבון Zeisler. כמו כן, ה-CRT מציינ שלמרות שחלק מן המידע שהוגש על ידי התובע (שם חסוי 5) לא מתאים למידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי 1), התובעת (שם חסוי 8) ו- התובע (שם חסוי 7), בסך הכל, המידע הינו דומה משמעותית למידע שהוגש על ידי התובעת (שם חסוי 1), התובעת (שם חסוי 8) ו- התובע (שם חסוי 7) כדי להניב שמדובר באותו אדם.

מעמד של בעלי החשבונות כקורבנות של רדיפות הנאצים

התובעים הוכיחו באופן סביר שבעל החשבון Zeisler היה קורבן של רדיפות הנאצים. התובעים ציינו שבעל החשבון Zeisler היה יהודי ושנספה באושוויץ. כמו כן, ה-CRT מציין שמאגר מידע בו מופיעים שמות קורבנות של רדיפות הנאצים כולל אדם בשם Hermann Zeisler, אשר נולד ב-31 בדצמבר 1893, מידע המתאים למידע שמסרו התובעת (שם חסוי 1), התובעת (שם חסוי 8) והתובע (שם חסוי 7) לגבי בעל החשבון Zeisler. מאגר מידע זה הוא אוסף שמות ממקורות שונים, כולל יד ושם, ישראל. ה-CRT מציין שהתובעים לא שמסרו מספיק מידע על מנת לקבוע אם בעל החשבון Wassermann ובעל החשבון Nathan היו קורבנות של רדיפות הנאצים.

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעל החשבון Zeisler

התובעת (שם חסוי 1)

התובעת (שם חסוי 1) הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון Zeisler היה קרוב משפחה כאשר מסרה מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון Zeisler היה אביה. מסמכים אלה כוללים דף עד שהתובעת (שם חסוי 1) מסרה ב-1974 ליד ושם בישראל ואת תעודת הנישואין שלה, בהם Hermann (Zwi/Tzvi) Zeisler זוהה כאביה.

התובעת (שם חסוי 8)

התובעת (שם חסוי 8) הוכיחה באופן סביר שבעל החשבון Zeisler היה קרוב משפחה כאשר מסרה מידע ספציפי ומסמכים המוכיחים שבעל החשבון Zeisler היה אביה. מסמכים אלה כוללים את תעודת הלידה של התובעת (שם חסוי 8), בה Hermann Zeisler זוהה כאביה.

התובע (שם חסוי 7)

התובע (שם חסוי 7) הוכיח באופן סביר שבעל החשבון Zeisler היה קרוב משפחתו כאשר מסר מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון Zeisler היה סבו. ה-CRT מציין שהתובע (שם חסוי 7) זיהה מידע לגבי בעל החשבון Zeisler, הכלול במסמכי הבנק שנמסרו על ידי התובעת (שם חסוי 1). לבסוף, ה-CRT מציין שהמידע הנ"ל הינו מסוג המידע הנמצא בידי בני משפחה ומעיד כי בעל החשבון Zeisler היה מוכר היטב לתובע (שם חסוי 7) כבן משפחה, וכל המידע האמור תומך באופן סביר באפשרות שהתובע (שם חסוי 7) הוא קרוב משפחה של בעל החשבון Zeisler, כפי שהוא ציין בטופס התביעה.

התובע (שם חסוי 6)

התובע (שם חסוי 6) הוכיח באופן סביר שבעל החשבון Zeisler היה קרוב משפחתו כאשר מסר מידע ביוגרפי ספציפי המוכיח שבעל החשבון Zeisler היה דודה של אשתו. ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 1) אישרה שהתובע (שם חסוי 6) הינו קרוב משפחה של בעל החשבון Zeisler.

התובע (שם חסוי 5)

ה-CRT מציין שהתובע (שם חסוי 5) ציין שאיננו קרוב משפחה של בעל החשבון Zeisler.

הקשר המשפחתי של התובעים עם בעל החשבון Wassermann ובעל החשבון Nathan

ה-CRT מציין שהתובעים לא הוכיחו שהם קרובי משפחה של בעל החשבון Wassermann או של בעל החשבון Nathan.

בעניין תשלום יתרת החשבון

בנוגע לחשבון הפיקדון לפי דרישה שבבעלות בעל החשבון Zeisler, לפי רשומות הבנק החשבון נסגר ב-30 ביוני 1939 על ידי (שם חסוי). לכן, הכרעתו של ה-CRT היא ששירות בעל החשבון Zeisler קבלה את היתרה שבחשבון הנדון.

בנוגע לחשבון מסוג בלתי ידוע שבבעלות בעל החשבון Zeisler, ה-CRT מציין שלפי המכתב מהבנק מן ה-13 בינואר 2000, התובעת (שם חסוי 1) ביקרה בבנק ב-1947 כדי לבקש מידע בנוגע לחשבון שבבעלות אביה בבנק ואחרי הביקור "היא השאירה סכום בחשבון". ה-CRT גם מציין שהתובעת (שם חסוי 1) ציינה שב-1947 היא ביקרה בבנק ושקיבלה 3,000.00 פרנקים שווייצריים מהבנק בביקור הזה. בנוסף, ה-CRT מציין שהתובעת (שם חסוי 1) ציינה שאחותה, התובעת (שם חסוי 8), ואחיה המנוח גם קיבלו כסף מהבנק ב-1950 וב-1951, בהתאם. ה-CRT גם מציין שהתובעת (שם חסוי 1) ציינה שבביקור הנדון, הבנק הסביר לה שאין ביכולתו למסור לה את כל הנכסים שבחשבון אביה בבנק מפני שהיא לו זיהתה את מספר החשבון. בכל זאת, ברור שהבנק אפשר לתובעת (שם חסוי 1), לאחותה ולאחיה לקבל חלק מהחשבון, אם לא הכל. בנוסף, רשומות הבנק מאשרים שהחשבון נסגר בתקופה הזאת. מכון שלתובעת (שם חסוי 1), לאחותה ולאחיה ניתנה גישה לחשבון אחרי המלחמה, מכון שהתובעת (שם חסוי 1) מכירה בכך שהיא היתה בקשר עם הבנק אחרי המלחמה בנוגע לחשבון זה, ומכון שהבנק הכיר בכך שהתובעת (שם חסוי 1), אחותה ואחיה הינם היורשים של החשבון של אביהם, הכרעתו של ה-CRT היא שליוורשי בעל החשבון היתה גישה לחשבון, סגרו אותו וקיבלו את היתרה.

בנוגע לחשבונות שבבעלות בעל החשבון Wassermann ובעל החשבון Nathan, רשומות הבנק מראות שחשבון הפיקדון לפי דרישה אשר בבעלות בעל החשבון Wassermann נסגר ב-28 באפריל 1939 ושחשבון הפיקדון לפי דרישה אשר בבעלות בעל החשבון Nathan נסגר ב-20 במאי 1939, שניהם על ידי (שם חסוי) מלונדון. לכן, הכרעתו של ה-CRT היא שבעל החשבון Wassermann ובעל החשבון Nathan, או אדם מוסמך לפעול בשמם, קיבלו את היתרה שבחשבונות הנדונים. ה-CRT מציין שהתובעים לא זיהו את בעל החשבון Wassermann ואת בעל החשבון Nathan כקרובי משפחתם, ושהחשבונות האלה לא היו בבעלות Hermann Zeisler, אשר היה אדם מוסמך לפעול בשם הבעלים בלבד. לכן, אפילו אם בעל החשבון Wassermann ובעל החשבון Nathan, או האדם שהיה מוסמך לפעול בשם, לא קיבלו את היתרה שבחשבונות הנדונים, התובעים זכאים לקבל את הסכומים שבחשבונות רק אם רשומות הבנק מוכיחים שבעל החשבון Wassermann ובעל החשבון Nathan ובעל החשבון Zeisler היו קרובי משפחה. ה-CRT מציין שברשומות הבנק אין הוכחה לזה.

זכות ערעור

בהתאם לסעיף 30 של סדרי הדין, התובעים רשאים לערער על דחיית מענק זו בפני בית המשפט באמצעות הממונים המיוחדים בתוך תשעים (90) יום מתאריך המכתב המצורף להחלטה זו. הערעורים צריכים להישלח לכתובת כדלקמן:

Office of the Special Master Michael Bradfield,
51 Louisiana Ave., NW, Washington, DC 20001 USA

על התובעים להגיש את הערעור בכתב לכתובת הנ"ל, ועליו לכלול את כל עילות הערעור. ה-CRT רשאי לדחות בהליך מהיר ערעורים אשר הוגשו בהעדר טענה סבירה לטעות בהחלטה או ללא ראיות חדשות רלוונטיות.

הקף דחיית מענק

תשומת לב התובעים לכך, כי בהתאם לסעיף 20 של סדרי הדין, ה- CRT ימשיך ויחקור בנוגע לתביעותיהם כדי לקבוע אם קיימים חשבונות בנק נוספים בשוויץ שביכולתם לתבוע. הקירה זו כוללת חיפוש בבסיס הנתונים של כלל החשבונות (המכיל רשומות אודות 4.1 מיליון חשבונות בנק שוויצרים מן השנים 1933 עד 1945).

אישור דחיית מענק

ה- CRT מאשר דחיית מענק זו לצורך אישורו של בית המשפט.

Claims Resolution Tribunal

21 ספטמבר 2005